

ת"פ 35136/02/19 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו דהב

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 35136-02-19

לפני כב' השופט רפי כרמל

המאשימה

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
הנאשם

מוחמד אבו דהב
ע"י ב"כ עו"ד פרחא

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, בגניבת רכב, חבלה במזיד ברכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה ושהייה לא חוקית בישראל. הנאשם אינו תושב ישראל והוא נכנס לישראל בחודש פברואר 2019 שלא כדין. ביום 6/2/19, בשעות הערב, גנב הנאשם מכונית ממרכז ירושלים, לאחר ששבר את אחד מחלונות הרכב ופירק את מערכת ההתנעה. כאשר הגיע הנאשם למחסום קלנדיה, הבחין הנאשם ברכב בו היו שוטרים. הרכב בו השוטרים נעצר בסמוך לנאשם, ואחד השוטרים סימן לו לעצור. הנאשם התעלם והחל בנסיעה במטרה להימלט מהמקום, תוך שפגע באמצעות הרכב בו נהג ברכב בו היו השוטרים. שוטרים חסמו את הרכב בו נהג הנאשם והנאשם נלכד בין שני רכבים, אולם הנאשם בכל זאת פתח במנוסה מהירה, תוך שהשוטרים רודפים אחריו. בהמשך עלה הנאשם לכיכר והמשיך במנוסה, תוך סיכון ממשי למשתמשי דרך נוספים שהיו במקום, תוך שהוא נוסע במהירות גבוהה ותוך ששוטרים דולקים אחריו. בהגיעו לכיכר עטרו, עמד במקום שוטר שהחזיק פנס. על אף זאת הנאשם עלה על הכיכר והמשיך בנסיעה מהירה לכיוונו של השוטר, והשוטר נאלץ לקפוץ הצידה על מנת להימנע מפגיעה. מעשיו של הנאשם גרמו לנזקים לרכב אותו גנב וכן לשני רכבים נוספים.

2. הנאשם הנו כבן 23, ובעברו שתי הרשעות מבתי משפט צבאיים בגין עבירות שאין ממין העניין.

3. ב"כ המאשימה הפנה למעשיו החמורים של הנאשם. נטען כי הערכים המוגנים שנפגעו הנם שלמות גופם ובטחונם של המשתמשים בדרך. מדובר לא רק בגניבת רכב, אלא במרדף, כאשר לנאשם אין רישיון נהיגה כלל והוא מסכן את המשתמשים בדרך. באה הפנייה להחלטות אשר התייחסו לחומרה הנובעת ממרדפים בכביש. לטענת המאשימה, יש לקבוע מתחם שבין 4.5 עד 5.5 שנות מאסר, לרבות פסילה, קנס, ומאסר מותנה. המאשימה זקפה לזכות הנאשם את הודאתו ונטען כי יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם.

3. מנגד, הסנגור טען כי פסיקת בית המשפט העליון, הנוגעת למרדפים משטרתיים, עוסקת בעיקר באירועים

שהתרחשו באזור הנגב, ולסכנות הנובעות מאותם אירועים, זאת עקב חוסר מורא מפני החוק והתנהלות ללא גבולות בכל הקשור באותם מרדפים, ועל כן באה החמרה בענישה באותם מקרים המסכנים חיים. בענייננו, לא מדובר בלקיחת חלק באותה תופעה. נטען עוד כי מעשי הנאשם נמצאים בתחתית הסולם לעניין סיכון חיי אדם. נטען כי פגיעה ברכב המשטרה אינה כתוצאה של נגיחת הרכב, אלא מדובר בעבירת תנועה, שכן הנאשם פגע ברכב המשטרה, לאחר שפנה שמאלה. הסנגור טען עוד כי הנאשם לא התכוון לדרוס את השוטר שעמד בכיכר, אלא הנאשם ביקש להימלט מניידת הדולקת אחריו וכתב האישום תוקן בהתאם. הסנגור הפנה להחלטות אחרות אשר לדעתו עסקו באירועים חמורים יותר, אך נגזרו עונשים קלים יותר. באה הפנייה להודאתו של הנאשם, לכך שהורי הנאשם אינם עובדים והוא היה המפרנס העיקרי של משפחתו. מאז שהנאשם נעצר הוא עבר שיקום, זאת במסגרת התעסוקה בה שובץ בבית המעצר בירושלים, שם הוא משמש כטבח לעצירים ולאנשי הצוות (הוגשה תעודה בדבר לימודים שעבר בכלא על מנת שיוכל להשתלב בחיים נורמליים. כמו כמן הוגשה תעודה מקצין בית המעצר לפיה התנהגותו של הנאשם תקינה ולשביעות רצון הממונים עליו והוא מוערך כאסיר עבודה במטבח). לפיכך, כך מסכם הסנגור, ניתן להסתפק בעונש מתון בהרבה מהעונש לו עותרת המאשימה.

הנאשם הוסיף בדבריו כי אכן טעה, כי זו טעותו האחרונה וכי הוא מפרנס יחיד של משפחתו, הוריו חולים והוא למד את לקחו.

דין

4. העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם (סעיף 40ב' לחוק העונשין). יש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, בהתאם לעקרון ההלימה, ולשם כך תבוא התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה במידת הפגיעה באותו ערך, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40 ט' לחוק, (ביניהם: תכנון, חלק יחסי של הנאשם בביצוע, הנזק הצפוי והנזק שנגרם, יכולת ההבנה את המעשה ואת הפסול ביכולת להימנע, מידת אכזריות ואלימות וניצול לרעה של כוח הנאשם בנפגע או בניצולו).

5. הנאשם פגע בערכים המוגנים של שלום הציבור וביטחונו. לאחר שנכנס לישראל שלא כדין, נגב רכב, לאחר מכן סיכן את השוטרים ואת העוברים בדרך בנהיגה פרועה ומסוכנת, כל זאת כאשר הנו נטול רישיון נהיגה, על כל המשתמע מכך. פגע ברכושו של אדם לאחר שגנב את רכבו, אגב גרימת נזקים משמעותיים לרכב ולרכבים נוספים. מעשיו היו סכנה לציבור ולמשתמשים בדרך. הנאשם רצה במעשיו, תכנון אותם, הוציאם לפועל. הנאשם יכול היה לחדול ממעשיו בכל שלב משלבי האירוע, אך בחר להמשיך עד אשר נלכד בעל כורחו.

6. המתחם הראוי בגין המעשים והעבירות בהן הורשע הנאשם הנו 22 עד 48 חודשי מאסר בפועל (מקרה זה חמור יותר מהמקרה שפורט בתיק 58749-08-18 אליו הפנה הסנגור, זאת בנסיבות המקרה, הכוללות בענייננו גם גניבה של רכב וגם בנוגע עם העדר מוחלט של רישיון נהיגה).

לזכות הנאשם יש לזקוף את הודאתו ואת גילו הצעיר. לאור המכלול יש למקם את עונשו של הנאשם במחצית הגבוהה של המתחם.

7. לפיכך אני גוזר על הנאשם כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים. תחילת מאסרו מיום מעצרו.

ב. מאסר מותנה לתקופה של 8 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. פסילה מלקבל רישיון נהיגה למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' חשוון תש"פ, 04 נובמבר 2019, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

רפי כרמל, שופט